

Universitätsbibliothek Paderborn

Decisiones Practicæ Casuum Conscientiæ Selectorum In Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Pars Altera Decisionum Practicarum Casuum Conscientiæ Selectorum In
Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim
Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Leonardelli, Bonaventura

Augustæ Vindelicorum ; Græcii, 1739

Q. 1. An, & quomodo supplendum sit Sacrificium Sacerdotis post sumptas
S. panis species in altari deficientis?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41144

QUÆR. I. An Sacrificium Ambrosii fuerit in eo casu omninò absolvendum, & an Oblivius benè egerit sumendo tantùm species S. Sanguinis?

QUÆR. II. An, & quale peccatum sit non lavare manus ante Missam, vel omittere preces inter induendum, aut aliquid omittere in decursa Missa.

QUÆR. III. An, & quomodo peccet, qui in Canone aliqua addit ex privata devotione, aut ea, quæ alta voce dicenda sunt, recitat submissè, aut vicissim?

529 **A**D I. Q. Prima opinio Bonacina, & aliorum affirmat, non tantùm nihil esse; suppleendum, si Celebrans deficiat post sumptionem utriusque speciei, eò quòd expleta jam sit tota essentia Sacrificii; sed etiam non opus esse, aliquid ab alio suppleri, si Sacerdos deficiat post sumptas species panis, sed S. sanguinem posse tunc sumi postea in alia Missa, quia, cùm jam utriusque speciei consecratio præcesserit, videtur jam essentialiter completum Sacrificium.

Secunda Opinio cùm Ruyz p. 7. §. 9. n. 8. Dicastill. de Sacram. tom. 1. tr. 4. D. 4. dub. 16. & Diana tr. 12. Miscell. R. 5. contendit, perficiendum esse Sacrificium, postquam Sacerdotem, qui Sacrum alterius post sumptionem S. Hostiæ deficientis supplet, sumere solùm sanguinem jam consecratum absque nova consecratione panis & vini, quam opi-

nionem in praxi tutam esse affirmat citt. Ruyz.

Tertia opinio cum S. Th. in 3. par. q. 83. a. 6. ad 4. docet, debere Sacerdotem suppletentem in eo casu consecrare novum panem, novumque vinum, idque simul sumere unà cum S. Sanguine à priori Sacerdote deficiente non sumpto.

Quarta denique opinio cum Henriq. tenet, non posse in tali casu Sacerdotem, qui supplet, sumere solas species sanguinis, nec debere consecrare novum vinum, sed novam duntaxat Hostiam, sumendam à suppleto unà cum speciebus vini à primo Sacerdote consecrati.

Ex hisce opinionibus præplacet secunda affirmans, Missam in eo casu perficiendam esse ab alio Sacerdote, sumendo solùm S. sanguinem; nam esto, quòd sub-

stan-

stantia sacrificii consistat in sola consecratione, quod tamen negant alii cum Averf. q. 11. S. 16. § quare Toletus l. 2. c. 5. Pasqual. q. 325. La Croix l. 6. p. 2. n. 548. volentes, substantiam Sacrificii complecti etiam utramque sumptionem; nihilominus sumptio adhuc pertinet ad integritatem & consumationem Sacrificii, sub præcepto sumendi id, quod in Sacrificio oblatum est, quia naturâ suâ servit ad significandum Symbolicè Deum, vitæ mortisque Dominum, quatenus tendit in destructionem rei Sacrificatæ quoad esse Sacramentale, seu sub ea ratione, quam per consecrationem accepit; Unde Toletus l. c. cum in pyxide, inquit, conservatur Hostia consecrata, Sacramentum est, non Sacrificium; cum verò in Missa consecratur, & sumitur, non tantum Sacramentum est, sed etiam Sacrificium, utpote quod in ipsa consecratione, & sumptione consistit: quæ proin sumptionis actio ita necessariò exigitur, ut neque Ecclesia circa illam dispensare possit, sed deficiente primo Sacrificante, ab alio Sacerdote suppleri debeat; perficere autem, & supplere inceptum sacrificium, non est novum panem novumque vinum consecrare, & sumere; nam id esset novum Sacrificium, sed est id superaddere, quod deest jam incepto, incepto autem Sacrificio in casu

posito sola deest S. sanguinis sumptio: ergo hæc sola supplenda erit: Unde rectè egit Oblivius Sacerdos sumendo inposito casu solas species S. Sanguinis.

Ad 2. Q. 1. Membr. graviter ⁵³¹ peccari ab eo, qui absque rationabili causa manus ante Missam non lavat contendit Ant. Cotonius l. 2. controvers. 5. c. 4. n. 84. ea ratione motus, quòd illotis manibus accedere ad hanc sacramentalem gravis sit irreverentia; tum ob significationem, quam in se continet lotio manuum; tum ob analogiam, quam mensa hæc sacra habet cum profana, ad quam lotio manuum præmittitur.

Verum non delinqui graviter ab eo, qui ante, vel post Missam manus non lavat; imò probabiliter nec venialiter, interveniente rationabili aliqua causa, & nisi fortè manus essent valde immundæ, & sordidæ, tenet communis DD. sententia. Ratio est, quia hujus gravis obligationis nulla efficax ratio ostendi potest; Rubricæ enim de lavandis manibus ante, & post Missam per se non continent ullum rigorosum præceptum, ut advertit Suarez D. 82. ante 1. S. & si aliquid continerent, ejus transgressio non nisi venialis foret; imò multæ ex Missalis Rubricis, quæ scilicet non versantur circa valorem Sacrificii, aut de-